ननु तथापि विचार्य कर्तव्यं तत्राह अथीति ॥ अथी अर्थापेक्षः पुमान् येनार्थरुत्येन अर्थनिमित्तेन कर्तव्येन कर्मणा तत्नींदर्यादाक्षिप्तहृदयोऽविचारयन्तेव वजित तत्तं पादनार्थं तमेवार्थाः अर्थसंपादनचतुराः अर्थशास्त्रज्ञाअर्थं अर्थपदवाच्यमाद्वः ॥ ३४ ॥ अतोऽविचारितैवात्र प्रवित्तिरत्याह ॥ एतस्येति ॥ अत्र विचारोनकर्तव्यएत नमूलेन महतोर्थस्य सिद्धिरिति गूढतात्पर्यं ॥ ३५ ॥ अस्य परार्ध्यत्वमेव दर्शयिति ॥ नेति ॥ कदल्याद्यं त्वक् कादली मद्वकर्बुरनीलायरोमा मृगविशेषः कदली॥प्रि यकी मृदूचमसृणघनरोमयुक्तोम्यः प्रियकस्तस्येयं प्रियकी॥प्रवेणी अजिवशेषसंबंधिनी॥आविकी अवित्वक्॥प्रत्येकं नञुक्तिः सर्वथा सादृश्याभावबोधनाय अनेन एत

अर्थीयेनार्थकृत्येनसंवज्ञत्यिवचारयन्॥ तमर्थमर्थशाख्ञाःत्राहुरथ्यां सुलक्ष्मण॥ ३४॥ एतस्यम्गरत्नस्यपराध्येकांचनव्यचि॥ उपवेक्ष्यतिवदेहीमयासहसुमध्यमा॥ ३५॥ नकाद्लीनित्रयकीनप्रवेणीनचाविकी॥ भवेदेतस्यसहशीस्पर्शेनेनेतिमेमितः॥ ३६॥ एपचेवम्गःश्रीमान्यश्रद्व्योनभश्र्यरः॥ उभावेतोम्गोदिव्योतारामगमहीमगो॥ ३७॥ यदिवायंतथायन्मांभवेहद्सिलक्ष्मण॥ मायेषाराक्षसस्येतिकर्तव्योस्यवधोमया॥ ३८॥ एतेनिहन्दशांसेनमारीचेनाकृतात्मना॥ वनेविचरतापूर्वहिंसितामुनिपुंगवाः॥ ३९॥ उत्यायवहवोयेनम्गयायांजनाधिपाः॥ निह्ताःपरमेष्वासास्त्रस्याह्यस्त्रयंचगः॥ ४०॥ पुरस्तादिहवातापिःपरिभूयतपस्विनः॥ उद्रस्थोहिजान्हंतिस्वगभीश्वतरीमिव॥ ४१॥ सकदाचिचिराहोकेआससादमहामुनि॥ अगरूयंतेजसायुक्तंभक्ष्यस्तस्यवभूवह॥

॥ ४२॥ दीयत्वचा ॥ ३६ ॥ यथ्वनभथरोमृगः मगिशरोनक्षत्रह्मपः तदेवाह तारामगिति ॥ ३० ॥ अथ ठक्ष्मणमतमंगीकृत्यापि प्रवित्तमाह ॥ यदिवेति ॥ राक्ष समायेषा नमगइति यथा मां वदिस ॥ यदिवा तथेवेषभवेत्तथाप्यस्य वधोमयाकर्तव्यएव राक्षसवधस्य प्रतिज्ञातत्वात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ उत्थाय प्रादुर्भूय उत्पुत्यवा ॥ ॥ ४० ॥ पुरस्तात्पूर्वं इह दंडकारण्ये स्वगर्भोश्वतरीमिवेति ॥ अश्वतरी स्वगर्भेण भियतइति प्रसिद्धिः ॥ अश्वतरी गर्दभादश्वायामुत्यन्त्रेति तीर्थः ॥ अश्वतरी कर्कटीतिष । इश्विकइति कतकः ॥ अत्रायव्याख्येव ज्यायसी तस्यागर्भस्योदरपाटनंविना निःसरणमितिसर्वजनप्रसिद्धेः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥